

៨. សន្និដ្ឋាន

យោងលើលទ្ធផលនៃវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គម នៅក្នុងតំបន់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច ដែលស្នើសុំដោយក្រុមហ៊ុន ហៀង ហៀក អ៊ិនវេសមេនរួចមកក្រុមការងារបានធ្វើការសន្និដ្ឋាន ដូចខាងក្រោម៖

២២៤. ជាទូទៅវាយនភាពដីនៅតំបន់សម្បទាននេះមានសិលាមេ៤ប្រភេទគឺ៖ (១) Floodplains (៣ហិកតា) ស្មើនឹង ០,០៧ភាគរយ (២) Lake bed deposits (១ហិកតា) ស្មើនឹង០,០២ ភាគរយ (៣) Pediments (៤៣៦៦ហិកតា) ស្មើនឹង ៩៩,៥៦ ភាគរយ និង(៤)Penplain laterite deposits (១៥ហិកតា) ស្មើនឹង០,៣៤ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុប នៅតំបន់ដីសម្បទាននេះមិនសូវសំបូរប្រភពទឹកស្រទាប់ លើទេ ដែលនៅក្នុងទីតាំងនេះមានត្រពាំងពីរ ត្រពាំងធំស្ថិតនៅភាគខាងត្បូង និងត្រពាំងតូចនៅភាគខាងកើត ហើយបច្ចុប្បន្នទឹកស្រទាប់លើនៅតំបន់នោះ ពុំទាន់ទទួលរងនូវការបំពុលពីផ្នែកឧស្សាហកម្មនៅឡើយទេ ។

២២៥. ទឹកស្រទាប់លើ៖ នៅតំបន់ដីសម្បទាននេះមិនសំបូរប្រភពទឹកស្រទាប់លើទេ ។ តាមរយៈផែនទី ប្រើប្រាស់ដី និងគំរូបព្រៃបង្ហាញថា មានតែអូរតូច១ប៉ុណ្ណោះ គឺកោសលង់ (តាមអ្នកស្រុក រស់នៅក្នុងឃុំ សាគ្រាមជើង ហៅថាអូរពលង់) ។ ក្រៅពីអូរមួយនេះចេញ នៅសង្កេតឃើញមានត្រពាំងមួយឈ្មោះត្រពាំងធំ តែត្រពាំងនេះភាគច្រើនរឹងនៅក្នុងចុងរដូវប្រាំង ។

២២៦. មានប្រព័ន្ធស្នូដ្ឋានហ៊្វីនស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ទំនាបកណ្តាល ដែលក្នុងនោះរាប់បញ្ចូលទាំងតំបន់ផលិតកម្ម កៅស៊ូសំខាន់ៗ ហើយបង្កើតបានជាប្រព័ន្ធស្នូដ្ឋានហ៊្វីនរបស់តំបន់ទំនាបកណ្តាលធំជាងគេ (១៨ភាគរយ) ។ តំបន់ទំនាបនេះគឺអាងស្តុកទឹកសំខាន់មុនប្តូរចាក់ចូលទៅក្នុងទន្លេសាប និងទន្លេមេគង្គ ។ តំបន់នេះផ្នែកខាង ត្បូង បញ្ចប់នឹងតំបន់ដីក្រហម ខាងជើងជាប់នឹងភ្នំដងរែក ខាងលិចជាប់នឹងតំបន់ទំនាបខាងជើង និងខាងកើត ជាប់នឹងតំបន់ទំនាបទន្លេមេគង្គផ្នែកខាងកើត ។ តំបន់នេះមានលក្ខណៈខុសពីតំបន់ដីទៃទៀតដោយសារកំពស់ ទឹកភ្លៀងទាប ហើយដីមានប្រភេទដីដូចៗគ្នា ។

២២៧. តាមរយៈរូបភាព Photo Index Maps នៅលើចំណុចទាំង០៦ Photo Index A, B, C, D, E, F បង្ហាញអោយឃើញថា គំរូបព្រៃ និងធនធានព្រៃឈើមានលក្ខណៈ ជាព្រៃស្រោង ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង ព្រៃល្បោះ និងប្រភេទព្រៃផ្សេងៗ នឹងដីគ្មានព្រៃ ។ ព្រៃដែលដុះនៅក្នុងទីតាំងទាំងនោះពិនិត្យ ឃើញមាន តម្លៃពាណិជ្ជកម្មមធ្យម ។ តែតាមការពិនិត្យ លំអិតទៅលើរូបភាព Photo Index E និង F បង្ហាញថា ស្ថានភាព គំរូបនិង ធនធានព្រៃឈើមានលក្ខណៈបង្អួរ តែកន្លែងខ្លះព្រៃដុះរហោលៗកន្លែងខ្លះក្រាស់ ពុំទាន់ទទួលរងការ កាប់រានដីនៅឡើយ ។ ចំពោះ Photo Index A, B និង C បង្ហាញថា ស្ថានភាពគំរូប និងធនធានព្រៃឈើ នៅទីនោះមានការបាត់មួយចំនួនធំ ដីដែលគ្មានព្រៃ គឺជាដីដែលប្រជាពលរដ្ឋក្នុងតំបន់ធ្វើការរាន និង កាប់ឆ្ការ

ដើម្បីដាំដំណាំជាច្រើនឆ្នាំ និងខ្លះទៀតទើបកាប់ហើយកាលពីរដូវប្រាំងកន្លងទៅនេះ ។ ព្រៃដែលមាននៅសេសសល់ ក្នុងតំបន់នេះស្ទើរតែបាត់បង់តម្លៃពាណិជ្ជកម្មទាំងស្រុងហើយ ។

២២៧. ការសិក្សាទៅលើរូបភាពនេត្រាទស្សន៍-១ អំពីស្ថានភាពនៃការប្រើប្រាស់ដីក្នុងតំបន់ដីសម្បទាន បង្ហាញ ថា ព្រៃឈើទាំងនេះមានលក្ខណៈជាព្រៃចម្រុះ ស្ថានភាពគំរប់ព្រៃមានលក្ខណៈបង្កូរ និងមានការរំខានពីការ កាប់រានធ្វើចំការរបស់ប្រជាជននៅរួចទៅហើយ ។ ចំពោះរូបភាពនេត្រាទស្សន៍-២ សង្កេតឃើញ មានដីវាលដុំៗ ដូចគ្នានឹង-១ ដែរ ដោយឃើញមានសំណាក ចំការចាស់ផងដែរ (ជាចំការបុរាណ) របស់ប្រជាជនក្នុងមូលដ្ឋាន ។ ការជួបសន្តិសុខជាមួយនឹងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងប្រជាជនបានអោយដឹងថានៅក្នុងតំបន់ដូចបានរៀបរាប់ខាង លើនេះពិតជាមានដីចំការចន្លី និងដីស្រែចំការចាស់របស់ពួកគាត់មែន ។ ពួកគាត់បានសំណូមពរថា ក្រុមហ៊ុន ត្រូវធ្វើការដោះស្រាយនូវរាល់ផ្ទៃដីស្រែ-ចំការដែលពាក់ព័ន្ធ ជាមុនសិនមុននឹងធ្វើការឈូសឆាយ ។

២២៨. នៅក្នុងប្រភេទព្រៃស្រោងរបស់តំបន់សម្បទាន មានរុក្ខជាតិចំនួន ៩៨ប្រភេទ ដុំល្អិត្រីក្ស៥៥ប្រភេទ និងតិណជាតិចំនួន៦៨ប្រភេទ ។ ភាពសម្បូរណ៍បែប និងសមាសភាពនៃរុក្ខជាតិ ទាំងនោះត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ យ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងការពន្យល់បកស្រាយពីរចនាសម្ព័ន្ធនៃជីវភាពដោយលោក Scweithelm and Chhay 2007 ដោយបាននិយាយថា នៅក្នុងព្រៃឈ្មោះគ្របដណ្តប់ដោយប្រភេទរុក្ខជាតិ ដូចជា ខ្ពង ស្បែង ផ្អិត រាំងភ្នំ នាងផ្អែក ក្នុងពេលដែលពួកស្បូវ និងស្មៅព្រិច ជាពួករុក្ខជាតិថ្នាក់ក្រោម ។ ការសិក្សាបានបង្ហាញថា មានសត្វស្លាបចំនួនភាពសំបូរបែបនៃសត្វស្លាបដែលបានកត់ត្រានៅក្នុងតំបន់សិក្សាស្រាវជ្រាវ គឺមានចំនួនស្ទើរនឹង ៦៤ភាគរយ នៃលទ្ធផលដែលទទួលបានពីការសំភាសន៍ជាមួយប្រជាជនមូលដ្ឋាន រស់ក្បែរតំបន់ស្រាវជ្រាវ នឹងត្រូវជា០៦ភាគរយ នៃចំនួនសត្វស្លាបសរុបក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ចំណែកឯ មានថនិកសត្វចំនួន ០៦ប្រភេទ ដែលជួបប្រទះនៅក្នុងតំបន់ដីគំរោងវិនិយោគ ហើយថនិកសត្វដែលកត់ត្រាបាន មានចំនួនប្រមាណ២៨.៥៧ ភាគរយនៃចំនួនសត្វដែលបានពីការសំភាសន៍ប្រជាជនមូលដ្ឋាន ហើយត្រូវជា ២.៧៥ភាគរយ នៃចំនួនថនិក សត្វសរុបនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ចំពោះមច្ឆាជាតិវិញ នៅក្នុងតំបន់សម្បទាននេះ មិនសំបូរប្រភពទឹក ស្រទាប់លើទេ ក្រៅពីអូរតូចៗពីរគឺ អូរដូងត្រាច និង អូរកោសលង់ មានតែត្រពាំងចំនួន ០៥ដែលរីងនៅចុង រដូវប្រាំង ។ តាមការសាកសួរពីប្រជាជនមូលដ្ឋាន បញ្ជាក់ថា ពួកគាត់ធ្លាប់នេសាទបាននូវ ប្រភេទត្រីមួយចំនួន (ទាំងប្រភេទត្រីស និងត្រីខ្មៅ) នៅក្នុងតំបន់នោះគឺ ត្រីឆ្អិន ត្រីចង្វារជញ្ជាត់ដៃ ត្រីស្រកា ក្តាម ត្រីក្រោស... ។

២២៩. ផលិតផលចំការស្វាយចន្លី ជាប្រភពចំណូលសំខាន់របស់គ្រួសារនីមួយៗ ។ តែផ្ទៃដីសំរាប់ធ្វើស្រែមាន តិចតួចមិនអាចផ្តល់ឱ្យគ្រប់គ្រួសារឡើយ គ្រួសារដែលគ្មានដីស្រែបានទៅរានដីធ្វើចំការទៅតាមលទ្ធភាព រៀងៗខ្លួន ។ គ្រួសារភាគច្រើន ដាំស្វាយចន្លី ទិន្នផលនៃមុខដំណាំនេះអាចធ្វើឱ្យប្រជាជននៅក្នុងតំបន់នេះមាន ជីវភាពធូរធារមួយកំរិត ក្នុងរយៈពេលពីឆ្នាំមុននេះ(២០០៩) ដែលតំលៃក្នុង១គីឡូក្រាមលក់បានក្នុងតំលៃ ២៥០០-៣០០០រៀល ។ ក្រៅពីនោះ ពួកគាត់ប្រកបរបរកាប់អុស និងកាប់ឈើនៅក្នុងតំបន់អភិរក្ស ។ ចំណូល

ដែលបានមកពីការធ្វើចំការ និងចំការស្វាយចន្ទីនេះក៏នៅតែមិនអាចទ្រទ្រង់នូវជីវភាពក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគាត់ ល្អទេ ព្រោះគ្រួសារភាគច្រើនមានសមាជិកច្រើន ហើយការដាំដំណាំចន្ទីរបស់ពួកគាត់មានលក្ខណៈជាយថាជាផល ចំណែកឯទិន្នផលស្រូវដែលទទួលបាន នៅមានកំរិតទាបនៅឡើយគិតជាមធ្យមគឺ១-១.៥ តោន ក្នុង១ឆ្នាំមួយ ហិកតាចំពោះស្វាយចន្ទីមាន៥០០-៧០០ដើម/ហិកតា) ដូចនេះមួយឆ្នាំអាចទទួលបានប្រមាណ ២.៥០០.០០០ -៣.១៥០.០០០រៀល ។

២៣១. សេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់មានលក្ខណៈជាសេដ្ឋកិច្ចជនបទ លើកលែងតែទីរួមខេត្តចេញ ដែលការប្រកបរបរ មានទ្រង់ទ្រាយពាណិជ្ជកម្ម ។ ចំណូលប្រចាំឆ្នាំរបស់គ្រួសារក្នុងសហគមន៍មានលក្ខណៈផ្សេងៗគ្នាអាស្រ័យទៅ នឹងការប្រកបរបររបស់គ្រួសារនីមួយៗ ។ ការវាយតម្លៃអំពីភាពក្រីក្របានបង្ហាញថា អាត្រានៃភាពក្រីក្រ នៅក្នុងខេត្តកំពង់ធំមាន ២៩.១០ភាគរយ (១៥៨.៩ភាគពាន់) លើចំនួនប្រជាជនសរុប២១.៨៣៣នាក់ ភាគច្រើនរស់នៅជនបទ (៩៩ភាគរយ) (ផែនទីភាពក្រីក្ររបស់កម្មវិធីស្បៀង អង្គការសហប្រជាជាតិឆ្នាំ ២០០៥-២០០៦ និងប្រព័ន្ធទិន្នន័យសហគមន៍ឆ្នាំ២០០៤) ។

២៣២. លទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈ (គមនាគមន៍, អគ្គិសនី, ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត, អប់រំ និង សុខាភិបាល) នៅក្នុងសហគមន៍នេះស្ថិតនៅក្រោមបន្ទាត់នៃតម្រូវការ ។ ការចុះសិក្សាអង្កេតដោយផ្ទាល់បាន បង្ហាញថា ផ្លូវគមនាគមន៍ដ៏សំខាន់សំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋឃុំសាគ្រាម ធ្វើដំណើរ និងដឹកជញ្ជូនទំនិញផ្សេងៗគឺផ្លូវ ជាតិលេខ៦ ពីកំពង់ធំមកកាន់ស្រុកប្រាសាទបាល័ង ដែលជាផ្លូវសំខាន់នៅតំបន់នោះ ។ ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុង ឃុំសាគ្រាមពុំបានទទួលការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីជាមូលដ្ឋានទេ ។ លទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ថាមពលក្នុងការដុតបំភ្លឺ របស់ប្រជាជននៅក្នុងតំបន់នេះមានកំរិតទាប ដោយពួកគាត់ភាគច្រើនប្រើចង្កៀងប្រេងកាត និងចន្ទុះ សំរាប់បំភ្លឺ ហើយមានប្រជាជនមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះមានលទ្ធភាពប្រើអាកុយ ។ ដោយឡែកនៅក្នុងឃុំទាំងមូល មានម៉ាស៊ីនភ្លើង៦គ្រឿង ម៉ាស៊ីនទាំងនេះពួកគាត់ប្រើសំរាប់បញ្ចូលអាកុយ និងសំរាប់តបំភ្លឺនៅពេលយប់តាមផ្ទះ (បញ្ជូនពីម៉ោង៦ល្ងាច ដល់ម៉ោង១០យប់) និងដាក់បញ្ចាំងវីដេអូក្នុងតូបលក់កាហ្វេ ។ មានគ្រួសារប្រមាណ ៥០ភាគរយមានទ្យុប្រើប្រាស់ ។ ចំណែកឯការចំអិនអាហារវិញ គឺពួកគាត់ប្រើអុសដែលរកបានពីវិញនៅ ក្បែរភូមិចំងាយប្រហែលពី០,៥-១គ.ម ។

២៣៣. ការធ្វើដំណើរ និងដឹកជញ្ជូននៅក្នុងតំបន់គំរោងភាគច្រើនគឺប្រើប្រាស់ផ្លូវជាតិលេខ៦(ភ្នំពេញ-កំពង់ធំ) និង(កំពង់ធំ-ស្រុកប្រាសាទបាល័ង) តាមផ្លូវជាតិលេខ៦២ រីឯផ្លូវដែលតភ្ជាប់ផ្លូវជាតិទៅនឹងសហគមន៍ពួកគាត់ជាផ្លូវ លំក្រាលគ្រួសក្រហមកសាងដោយមូលនិធិរបស់ឃុំ ហើយផ្លូវមួយចំនួនទៀតជាផ្លូវរទេះ ឬផ្លូវលំដើរដោយជើង ផ្លូវទាំងនេះនៅក្នុងរដូវវស្សាមានសភាពអិលពិបាកធ្វើដំណើរ តែមានភាពងាយស្រួលជាង២-៣ឆ្នាំមុន ។ដោយ សារតែការធ្វើដំណើរចេញចូលមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ ដូច្នេះហើយទើបធ្វើឱ្យការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងសហ

គមន៍ទាំងនេះជាមួយនឹងតំបន់ខាងក្រៅមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ និងទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ជាមធ្យម ផងដែរ ពីបណ្តាភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗ ដែលក្នុងនោះមានការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត និងសាលារៀន ជាដើម ។

Draft

៩. អនុសាសន៍

យោងលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានស្តីពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គម ក្រុមការងារសូមផ្តល់នូវអនុសាសន៍ មួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

២៣៤. នៅក្នុងដំណើរប្រតិបត្តិការគម្រោង សាមីវិនិយោគិន ត្រូវតែអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានទៅតាម វិធានការណ៍នានាដូចមានកំណត់នៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គម និងផែនការគ្រប់ គ្រងបរិស្ថាន ដូចបានពណ៌នានៅក្នុងតារាង ៦-១ និងតារាង៦-២ នោះស្ថាប័នជំនាញ និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ត្រូវ តាមដានពិនិត្យនិងវាយតម្លៃទៅលើសកម្មភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍របស់វិនិយោគិន ជាប្រចាំទៅតាមកម្មវិធីដូចមាន កំណត់នៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០

នាយក
ហត្ថលេខា និងត្រា

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០១០

នាយកក្រុមហ៊ុន
ហត្ថលេខា និងត្រា

បណ្ឌិត. លី ស៊ីពណ៍ ម៉ុនី